

[Finansministeren.]

gammeldags betragtningsmåde til grund for diskussionen. Nu er der ikke noget at sige til, at det ærede medlem, der er meget ældre medlem herinde, benytter en gammeldags betragtningsmåde. Jeg har før fået at høre, at jeg er så ung, og derfor er der ikke noget urimeligt i, at det er lidt mere moderne teorier, jeg hylder.

Jeg hørte med interesse på det ærede medlems udtalelser om, hvordan man får en opsparing. Nu har imidlertid den tidligere finansminister, den nuværende højtærede udenrigsminister, i går fortalt os, at vi ikke skal give karakterer for økonomiske udredninger o. lign., så jeg skal afholde mig fra en nærmere videnskabelig bedømmelse af det, det ærede medlem sagde. Men jeg går ud fra, at den gammeldags opfattelse gik ud på, at der var to forhold, man måtte tage i betragtning: det var ikke nok med en produktionsstigning — det var det, jeg havde sagt — man måtte tillige tænke på, at for at få en stigende produktion måtte man have en stigende opsparing, og her går jeg ud fra, at det ærede medlem tænkte på en stigende investering. Det ærede medlem brugte det billede, at der var tale om en saks, og at det var begge blade, man skulle tænke på: Jeg er enig med det ærede medlem deri. Der er måske en lille forskel på vore synspunkter, idet det ærede medlem øjensynlig foretrækker en broderesaks, medens vi fra regeringens side foretrækker noget større blade på saksen, altså både en større produktion og en deraf følgende større opsparing og investering.

Det ærede medlem var iøvrigt inde på, at regeringen burde nedskære anlægsarbejderne. Det ærede medlem fik ikke sagt, men det ærede medlem ved måske, at regeringen allerede har taget anledning hertil. Jeg meddelte her i tinget for en tre uger siden, at regeringen havde taget anledning til at nedskære de offentlige anlægsarbejder med et beløb på omkring 50 mill. kr., og når vi har gjort det, er det for at prøve at sikre et større overskud på statens budget for det kommende år.

Det vil vel være rimeligt, at jeg ved afslutningen på svaret fra regeringen ganske kort nævner et par tal fra det finansår, som vi nu forlader, og som den tillægsbevillingslov, vi i dag diskuterer, vedrører. Efter den

forhåbentlige vedtagelse i dag af tillægsbevillingslovsforslaget har vi et samlet overblik over statens finanser for det forløbne år, og såvidt jeg kan skønne, er resultatet blevet, at der er et reelt overskud på statens finanser for afvigte finansår, 1953—54, på omkring 250 mill. kr., et resultat, som min ærede forgænger og jeg jo kan dele æren for og utilfredsheden med, hvis nogen synes, det er for lille.

Men det, der er det afgørende for den kommende økonomiske udvikling, er, hvor stort overskuddet kan tænkes at blive for det kommende år. Det har vi diskuteret gentagne gange, og jeg mener, at alle de bemærkninger, der er faldet i dag, må tale for, at overskuddet ikke skulle blive meget mindre, end det var sidste år, til trods for — og her er vi ved et kernepunkt — at oppositionen på foranledning af det ærede medlem hr. Aksel Møller — hvad økonomi- og arbejdsministeren allerede har været inde på — jo ikke har bidraget særlig stærkt til at opretholde skatteudskrivningen. Skatterne er nemlig ikke alene som allerede nævnt blevet nedsat med 50 mill. kr. som resultat af det indgåede forlig, som vi vedstår; men vi må i dag erindre os, at for et par måneder siden foreslog det ærede medlem hr. Aksel Møller en skattenedsættelse på over 100 mill. kr.; da tog det ærede medlem det ikke så nøje med tallene, og det synes jeg vi har lov at fremdrage i dag. Det ville være rart, hvis den tankegang, der lå til grund for dette standpunkt, var forladt.

Regeringen har siden den tid gjort, hvad den kunne for at søge alligevel at tilvejebringe et betydeligt overskud i indeværende år; og nu på den sidste dag, vi er samlet her i foråret, mener jeg at kunne oplyse, at vi har håb om, at overskuddet vil komme til at ligge mellem 50 og 150 mill. kr. Jeg tør ikke på så tidligt et tidspunkt af finansåret udtale mig med større sikkerhed, men der er udsigt til et vist overskud.

Jeg skal iøvrigt ikke forlænge debatten yderligere. Statsministeren har sagt, at situationen giver anledning til bekymring. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har sagt, at der endnu ikke er sket noget uopretteligt. Jeg synes, at disse to udtalelser karakteriserer den situation, vi står i. Den finanspolitik, der vil blive ført af regeringen, vil